

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ' 790

Ιδιωτική—Διοικητική κ. ΚΡΗΤΟΒΑΣΙΛΕΙΑ

Πέμπτη 10 Σεπτεμβρίου 1931

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΙΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΑΝΟΙΞΑΣΑΝ ΠΡΟ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΚΛΕΙΟΥΣΑΝ ΤΗΝ ΕΡΧΟΜΕΝΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Η πολυθρύλητος Έπιστολή του Προέδρου
του ένταυθα Έμπορικού Συλλόγου Κου Έπ. Βέλλη,
προς τον Γενικόν Διοικητήν Ήπειρου Κον. Γ. Μόδη

Κύριε Γενικέ Διοικητά,

Είς τον Άθηναιον Δημοσιογράφον κ. Αφών, ζητήσαντα την γνώμην σας, περί της χρησιμότητος της όδου Ιωαννίνων—Γρεβενών, έδηλώσατε, ότι ό Έβρος μάς διαβεβαίωσεν, ένωπion πολλών κυρίων, διη όδός αύτη ούδόπως θά ώφελήσει το έμποριον των Ιωαννίνων, ως πολύ άπομακρυνέντων των Γρεβενών, άπεχόντων της Θεσσαλονίκης μόνον 80 χιλιομέτραι! και ότι οι έμποροι των Ιωαννίνων είναι μακαλάδες, σκεπτόμενοι μακαλίτικα, και είναι άνίκανοι να έξαρθώσιν εις άνώτερα επίπεδα και έν γίνεται έξεφράσθητε μετά περιφρονήσεως δια τους Ήπειρώτας, τους όποιους ή Εξουδέννησις μάς έναπεισάθη να διαικήγητε, και ό κ. Εβρος αύτης, άπεκάλειεν άλλους «αίώνιους Έλληνας».

Συβόμενοι το άξίωμα σας, δεν θα παρασυρθώμεν εις άνάλογον προς τάς άνωτέρω δηλώσεις σας άπάντησιν, ούτε θα έπιχειρήσωμεν άφ'ού γινώσκωμεν πολύ καλά τάς διαθέσεις σας, να σας πείσωμεν περί της χρησιμότητος της άνωτέρω όδου, διότι και πολύ μακράν της πραγματικότητος εύρίσκεσθε, και ή έπιμονή σας κατόπιν των όσων έχουν γραφή και λεχθή περί της όδου ταύτης, ήλπει να νοηθή ότι ούδέποτε προσπαθείτε, θά ήτο ματαιία και θά συνετρίβητο πρό του Εόγματος (ού με πείσης). Εύτυχώς όμως ή κατωκατούς της πολυθρύλλητου ταύτης όδου δεν έξαρτάται έκ μόνης της θελήσεώς σας.

Άλλ' ό φανερός ούτος πλέον πόλεμος έναντίον, των ζωτικωτέρων συμφερόντων της Ήπειρου, μάς προξενεί άληθή κατάπληξιν και διερωτώμεθα: πώς σας, έκπρόσωπος της Εξουδέννησεως έν Ήπειρω, ενφύεσκεσθε εις πλήρη έντίθεσιν προς τά ζωτικώτερα αύτης συμφέροντα και την έκουήν Ενώμην εξακολουθείτε να έπιμένετε να διαικήτε τον τύπον αυτόν.

Φρονούμεν όθεν, ότι ή μεγαλύτερα ύπηρεσία, την όποιαν θά είχατε να προσφέρετε και προς την Εξουδέννησιν και προς τον Εόγον αυτόν τόπον, θά ήτο να εγκαταλείψητε αυτόν πριν έκδηλωθή ή ύπολαβάνουσα όργη αυτού κατά των πλέον έντονώτερων τρώπων.

Τι δέ να είπωμεν περί του χαρακτηρισμού των έμπορων μας ώς μακαλάδων και της άνικανότητος αυτών να έξαρθώσιν εις άνώτερα επίπεδα;

Θά μάς έπιτρέψητε να περιορισθώμεν άπλώς να σας σας είπωμεν ότι άγνοείτε τόνον την άνέκαθεν δράσιν των έμπορων των Ιωαννίνων, όσον και την έμπορικήν Ίστορίαν της Ήπειρου.

Ιωάννινα τη 6η Σεπτεμβρίου 1931

Διατελώ μετά σεβασμού

Ε. ΒΕΛΛΗΣ

Πρόεδρος Έμπορικού Συλλόγου Ιωαννίνων

† ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΡΑΝΙΚΑΣ

Την 5ην ώραν της παραλεύσεως Κυριακής παρέδωκε την τελευταίαν του πνοήν προς τον Πάστορα ό Διοικητής του ένταυθα Έποποιου Έπιστολής της Τραπεζής Άθηνών άίματος της Αλέξανδρος Παρανίκας, ύπηρετών ένταυθα από του 1918, αγαπώμενος και εκτιμώμενος παρά σύμπαντος του έμπορικού Κόσμου των Ιωαννίνων, ής έξενκα δέ των σπουδαιών αυτών προσόντων, τον πρόεπεμψεν εις την τελευταίαν του κατοικίαν σύμπασα ή πόλις των Ιωαννίνων έν προφανεί συγκινήσει και θλίψει.

Ο άείμνητος Αλέξανδρος Παρανίκας, τέλειος οικογενειάρχης, τέλειος φίλος, τέλειος πολίτης, τέλειος Έλλην Ήπειρώτης και δη τέκνον του κλεινού Ζαγορίου του εύφημώτατα εκ-

νοσιολογιστάτου Αρχιμανδρίτου Εύσταθίου Σκάρα, Πρωτοσυγγέλλου, της Α. Σ. του Μητροπολίτου Ιωαννίνων, άπουσάζοντος έντεθάν.

Επί της σφραγίδος του μασσασάντος κατετέθησαν περί τους 8000 πολυτελείς στεφάνους, ό δέ ήμέτερος Διοικητής κ. Χ. Χρηστοβασίλης, άνώτατος ένταυθα τιλοδχης του Έλληνικού Τεκτονισμού άπεχαιρέσεις τον άείμνητον νεκρόν, ως φέροντα τον βαθμόν του προδοσταύρου δια του έξις συντόμου έπικηδείου:

Φίλετε άδελφέ Αλέξανδρε Παρανίκα,

Θλιβερόν καθήκον με φέρει σήμεραν πρό του φρενέτου σου, να σοι δώσω τον τελευταίον άσπασμόν και να σοι άποτίνω τον τελευταίον χειρισμόν από τά έκατομύρια των έφ' όλης της Έφελίου εύρισκόμενων Άδελφών μας Τεκτόνων, και ειδικώτερον των έν Ανατολή Ιωαννίνων της σελής Σιόας Λαδώνης άδελφών μας, ούτινας επί δεκαετίαν όλην συνειργάσθησαν μετά σου, έν τη λαθεύσει του άκατεργάστου λίθου, ένφ, αγαπητέ άδελφέ, ήτο φυσικώτερον σύ να πράξεις τούτο προς έμέ, ως πολύ νωτέρός μου. Άλλ' ό θάνατος δεν τηρεί ββλίον άρχαιότητος.

Πιστοί εις τον τεκτονισμόν μας όρκον, έγώ και οι της ένταυθα τεκτονικής Σιόας άδελφοί σου τέκτονες, πιστά τέκνονα όρθεόδου Ανατολικής Εκκλησίας του Χριστού μας, της έχουσης ως θεμέλιον λίθον την Αγάπην περικυλισμένον τού την τέλην σιγής τον τελευταίον λίκνον σου, το λίκνον του θανάτου, έμπλεο λύπης δια την πρόσπον άπώλειάν σου, δια την έκλειψιν σουκ του μέσου ήμων.

Τέκνον της κομποδέξιας Βίτας του κλεινού και φιλοπόδημου Ζαγορίου, του τιμώντος την Ήπειρόν μας άνά σύμπαντα τον Έλληνισμόν και τάς ξένας χώρας, μικρός έβεντεύθης, νέος ύδρυσος οικογένειαν και άπείρητες ζηλεύα τέκνα, και εκ νεανικής ηλικίας άφωσιώθης εις την ιδέαν της άπελευθερώσεως των τουρκοκρατούμενων Έλληνικών Χωρών, προσεινδύνευσε, ως πιστός στρατιώτης της Έλευθερίας και έσχατην σκληράν εύτυχίαν και την τιμήν ν' άρθ' άγχιμάτωτος εις την Χώραν τω Όντων του Κ' Αίωνα, των Βουλγάρων.

Πίστις, Παίρις, Έλευθερία είναι οι τρεις μεγάλοι του Έλληνος θεότητες. Τάς θεότητας αυτές ή άρεσες με όλην την δύναμιν της ψυχής σου, όπως έλάτρευσε και την Οικογένειάν σου, την πιστήν σου σύζυγον και τά φίλατά σου τέκνα, τά όποια έθρεψες ως παιά πελεκάν δια του οίματός σου, και του τιμίου ιδρώτος του προσώπου σου.

Και ήδη, φίλτατε νεκρέ, άδελφέ, Αλέξανδρε Παρανίκα, είναι καιρός κα χωρίσθωμεν. Άπελθε εις την αινιότητα, ένθα ούκ' έστι λύπη ού στεναγμός. Άπελθε πλησίον του Μεγάλου Αρχιτέκτονος του Σύμπαντος τον όποιον περικυκλούν όλοι οι πιστοί Χριστιανοί και οι καλοί τέκτονες. Άπελθε όπερήφανος, ό όστι έξεπλήρωσε τά ίερά σου καθήκοντα ως τε Χριστιανός και τέκνον, ως τε πολίτης Έλλην και οικογενειάρχης, ως τε Ήπειρώτης και φίλος, και άπερχόμενος λα-

βόν τον τελευταίον άσπασμόν μου έκ μέρους της όλομελείας των Έλλήνων τέκνων, και ιδίς των της ένταύθα σελής Σιόας Λαδώνης της όποιας ύπηρες έν των θερμοτέρων μελών.

Αιωνία σου ή μνήμη

Γάϊαν έχεις έλαφράν.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο ΠΟΛΥΜΗΧΑΝΟΣ Διοικητής της του «Κήρυκος» έλέγχει τον Νομομηχανικόν για την ύπόνομον της μελλούσης ν' άσφαλιστωσθώ Κεντρικής Πλατείας. Έτσι ό κ. Πανίδης μάς εμφανίζεται και άνώτερος μηχανικός, και παρακαλείται ό νομομηχανικός κ. Κυριάκης να μαθητεύσῃ παρά τῷ Διοικητή του «Κήρυκος» δια να τελειοποιηθῇ!

—ο—

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ Διοικητής Ήπειρου κ. Γ. Μόδης, έπεχείρησε δι' άρριστο λογιών να διαψύσῃ εις τον Έλληνα τον «Αγών» την κατ' έξοχήν έν τῷ φημισμένῳ ταύτῃ προδημοσυνέδριον άνοιχτήν έπιστολήν του Προέδρου του ένταυθα Έμπορικού Συλλόγου και ένκρίτον συμπολίτου μας κ. Έπαμ. Βέλλη, ήν αναδημοσίωμεν και ήμείς σήμεραν έν κοινή άφ' όλης σουδέν κατώρθωσιν να διαψύσῃ, διότι δεν είναι δυνατόν να διαψυσθῇν αἱ αλήθειαι.

—ο—

ΤΗΝ παρελθούσαν Τρίτην, εορτήν των γενεθλίων της Θεοτόκου, έορτάσθη μεθ' όλης της άπαιτουμένης λαμπρότητος ή έθελία θρησκευτική πανήγυρις της Παλατωκής, πανήγυρις καθαρώς άλλως πανηπειρωτική, αλλά σήμεραν μόνον παγνηγορευτική, ούχ ήτεον, έκτος του Πανόμοιο λογιστάτου Πρωτοσυγγέλλου της Μητροπόλεως Ιωαννίνων, Κρη. Εύσταθίου όδους προτοστατοής θρησκευτικής εορτής, και πολλοί Ιωαννίται έίμῃσαν αύτην δια της παρουσίας των.

—ο—

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ! προσφυλακισθῇσαν οι ένοχοί του Οικονομικού δράματος της πόλεως μας Νιμ. Βρανάς, Δημ. Βασιτάς και Έμ. Κοόν, του άναστατώσαντος, από δαιμονίερου, τον έμπορικόν Κόσμον των Ιωαννίνων, θεωρηθείσης της πράξεώς των, ως δολίας χρεωκοπίας. Και δεν ήτο δυνατόν να γείνη άλλως, με τους δικαστάς, ούς αύτυχώς έχομεν.
